

ČESKÁ REPUBLIKA 3 T 122/97

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Klatovech rozhodl samosoudkyní JUDr Kateřinou Zdvořákovou v hlavním líčení konaném dne 18.11.1997 t a k t o :

Obžalovaný

1/ **Roman R o u l e ,**

nar. [redacted].1941 v Blovicích, okr. Plzeň-jih, dělník Silniční údržby a.s. Plzeň, trvale bytem Blovice, [redacted]

se podle § 226 písm. c/ tr.ř. **z p r o š ť u j e** obžaloby, pokud mu bylo kladeno za vinu, že dne 11.6.1980 společně s Václavem Hraničkou, jako příslušník 2. oddělení II. odboru Správy STB Plzeň provedl nezákonnou domovní prohlídku v bytě Petra Hracha, nar.30.7.1955 a jeho matky Vlasty Hrachové, nar. 9.8.1915 v ul. Pod Svatoborem 249/II v Sušici, okr. Klatovy, v době, kdy byl Petr Hrach zadržen v CPZ Plzeň-Bory pod záminkou, že mají vyřídit vzkaz jeho matce, neoprávněně vnikli do bytu a zde se dožadovali vydání korespondence a zápisníku. Při pokusu o násilné odejmutí došlo k pádu poškozené Vlasty Hrachové na zem s následným bezvědomím, čehož obžalovaný a Václav Hranička využili k prohledání bytu, odkud odešli, aniž poškozené Hrachové poskytli pomoc,

č í m ž m ě l s p á c h a t

trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158/1a tr.zák. a neposkytnutí pomoci dle § 207/1 tr.zák.

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

2/ U s n e s e n í

Trestní stíhání obžalovaného Václava Hraničky, nar. 28.1.1952 v Seči, okr. Plzeň-jih, skladníka ISD Děčín,trvale bytem Seč čp. 13, okr. Plzeň-jih, stíhaného pro tr,. činy neposkytnutí pomoci dle § 207 odst. 1 tr.zák. a zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a/ tr.zák., jichž se dopustil tím, že dne 11.6.1980 jako příslušník 2. odděl. II. odboru Správy STB Plzeň společně s Romanem Roulem měl provést nezákonnou domovní prohlídku v bytě Petra Hracha, nar. 30.7.1955 a jeho matky Vlasty Hrachové, nar. 9.8.1915 v ul. .Pod Svatoborem 249/II v Sušici, v době, kdy byl Petr Hrach zadržen v CPZ Plzeň-Bory kpod záminkou, že mají vyřídit vzkaz jeho matce neoprávněně vnikli do bytu a zde se dožadovali vydání korespondence. Při pokusu o násilné odejmutí došlo k pádu poškozené Vlasty Hrachové na zem s následným bezvědomím, čehož obvinění využili k prohledání bytu, odkud odešli, aniž poškozené Hrachové poskytli pomoc

se podle § 223 odst. 1 tr.ř. za použití § 11 odst. 1 lpísm. a/ tr.ř. , s odkazem na čl. IV rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii z 27.10.1988 č. 167/88 **z a s t a v u j e .**

O d ů v o d n ě n í

Obžaloba kladla oběma obžalovaným za vinu, že se společně dopustili jednání, popsaného ve výroku tohoto rozsudku. Trestní stíhání ve věci bylo zahájeno dne 29.12.1994. Jediná očitá svědkyně Vlasta Hrachová byla vyslýchána před tímto datem pouze na zápis o výpovědi. Tento důkaz však je v hlavním líčení nepoužitelný, neboť se nejednalo o neodkladný úkon a výslech byl pořízen před zahájením tr. stíhání. Po zahájení tr. stíhání pak svědkyně Vlasta Hrachová odmítla vypovídat s tím, že se bojí pomsty a také ze zdravotních důvodů. V úředním záznamu ze dne 19.7.1996 pak vyšetřovatel konstatuje, že při návštěvě svědkyně Vlasty Hrachové dospěl k závěru, že její zdravotní stav je takový, že s ní není možno provádět jakýkoli vyšetřovací úkon.

Svědek Petr Hrach pak popsal situaci v několika výpovědích z přípravného řízení tak, že o celé záležitosti se dozvěděl od své matky Vlasty Hrachové, neboť dne 11.6.1980 byl zadržen, nejprve byl vyslýchán na obvod. oddělení SNB v Sušici, poté byl převezen do věznice Plzeň-Bory,kde byl druhý den t.j. 12.6.1980 vyslýchán. V průběhu jeho výslechu se do místnosti dostavili oba obžalovaní, pronesli větu o tom, že jeho matka je asi hodně nemocná a odešli. Když byl potomdruhý den propuštěn ze zadržení, matka mu vyprávěla, že kolem půl noci přišli do jejich bytu příslušníci STB pod záminkou, že je svědek posílá, žádali po matce, aby jim vydala jeho písemnosti a zápisník. Když pak matka vyndala zásuvku s jeho korespondencí, obžalovaní se do ní chtěli podívat, jeho matka s tím nesouhlasila, o zásuvku se přetahovali, přičemž jeden z obžalovaných do jeho matky strčil, ta upadla na zem,přitom se udeřila hlavou o roh stolu a upadla do bezvědomí. Když se

probrala, obžalovaní již v bytě nebyli. Matka mu o události vyprávěla ihned po jeho návratu. Popsala mu oba příslušníky a on na základě popisu je identifikoval jako Rouleho a Hraničku. Celou událost si dal do souvislosti i s jejich příchodem do výslechové místnosti v Plzni, kde se zmiňovali o zdravotním stavu jeho matky. Při dalším výslechu dne 20.6.1995 svědek uvedl, že si není zcela jist jestli i obžalovaný Roule za ním přišel k jeho výslechu v Plzni, ale bezpečně si vybavuje, že tam byl obžalovaný Hranička. Při výslechu dne 18.7.1996 pak svědek Hrach uvedl, že když byli následně zadrženi se svědkem Bělochem při další akci STB, obžal. Hranička byl vyrozumět o zadržení jeho matku a poté se od matky dozvěděl, že tam byl příslušník STB, který jí navštívil v noci dne 11.6.1980. Dále svědek uvedl, že obžalovaní Roule a Hranička byli v jeho bytě několikrát, když jej předváděli k výslechu. STB byl vyslýchán několikrát už od r. 1977. 11.6.1980 byl poprvé zadržen. K identifikaci obou obžalovaných svědek při hlavním líčení uvedl, že když jej oba obžalovaní t.j. Hranička a Roule po r. 1980 znovu oba dva zatýkali, matka mu při tomto dalším zatčení řekla, že to byli právě ti dva, kteří jí navštívili v noci 11.6.1980. Skutečnost, že v přípravném řízení svědek uvedl, že takto mu matka označila pouze Hraničku a v hlavním líčení uvádí, že mu takto označila Rouleho i Hraničku, svědek nedovedl soudu vysvětlit. U hlavního líčení dále svědek uvedl, že se od matky dozvěděl, že v noci k nim přišli příslušníci STB, říkali, že je posílá, aby jim vydala jeho písemnosti. Ona vzala zásuvku, kde měl korespondenci, ten větší z obou příslušníků se v zásuvce začal přehrabovat s čímž ona nesouhlasila. Pak mělo dojít ke strkanici, při které do ní strčili, ona upadla na zem a omdlela. Matka mu neříkala nic o tom, že by zjistila, že by oba příslušníci byt prohlíželi. Z bytu se jim nic neztratilo. Svědek měl v bytě materiály Charty, které by obžalované rozhodně zajímaly, materiály se neztratily a ani v budoucnu nebylo nic z těchto materiálů proti němu použito. Nevzpomíná si, že by si matka po události stěžovala na nějaké zdravotní problémy v důsledku tohoto konfliktu. Nevzpomíná si, že by mu ukazovala nějaké poranění. Na oba obžalované neučinil v minulosti žádné trestní oznámení. O této události se nikde nezmiňoval, t.j. ani v listech Charty. Skutečnost, že oba obžalovaní v jeho bytě v červnu 1980 byli mu může potvrdit svědek Běloch, jeho sousedé, neboť po svém propuštění se se svědkem Bělochem setkal v zaměstnání. Vyprávěl mu, že byl zadržen a svědek Běloch mu řekl, že v noci k nim viděl ljít dva příslušníky STB. U hlavního líčení si svědek nevzpoměl, zda mu pan Běloch označil příslušníky jmény, uvedl, že se domnívá, že mu jehom řekl, že viděl k nim jít dva příslušníky STB. Jak zjistil pan Běloch, jejich totožnost svědek neví, tehdy mu jména nesdělil. Svědek připustil, že je možné, že později, když se o události bavili, mohl mu je sdělit sám.

Oba obžalovaní trestnou činnost popírali, tvrdili, že v bytě svědka Hracha nikdy nebyli. Obžalovaný Hranička uvedl, že svědka Hracha zná, sám ho několikrát vyslýchal. Paní Hrachovou nezná, nevzpomíná si, že by ji někdy viděl. Pokud byl svědek Hrach vyslýchán, k výslechu mu jej předváděli příslušníci SNB z Klatov. Od kolegů z Klatov se také dozvěděl, že svědek Hrach

má starou nemocnou matku. Údajně o tom měl mluvit on sám. V bytě svědka Hracha nebyl ani 11.6.1980. Obžalovaný Roule rovněž trestnou činnost popíral, uvedl,s že domovní prohlídku u Hrachů neprováděl a nikdy on sám si Hracha nepředváděl.Svědek Hrach byl "blokovaný" v Klatovech. Pokud jej chtěli vyslýchat, museli mít souhlas klatovských policistů. Jezdilo se pro něj buď domů nebo na pracoviště. On sám předváděl svědka Hracha pouze 1x, když pro něj jeli na jeho pracoviště. On tehdy zůstal v autě a klatovský policista pro něj došel do zaměstnání. Svými nadřízenými byli upozorněni na to, že se členy Charty musí jednat velmi korektně. Pokud by se k někomu chovali hrubě, ihned to bylo odvysíláno v zahraničním rozhlase nebo v Infochu, což byly listy Charty. Ani nikdy později nic z toho, co je mu kladeno za vinu zjištěno nebylo. Svědkyni Hrachovou vůbec nezná.

Svědek Běloch v přípravném řízení při výslechu dne 18.7.1996 uvedl, že až do r. 1992 bydlel ve stejném domě jako svědek Hrach. Byl zájmovou osobou STB a přicházel do styku s příslušníky STB jménem Hranička a Kučera. Bydlel v přízemí domu. Několikrát viděl jít do domu Hraničku s Kučerou a několikrát s jiným příslušníkem, kterého neznal. Jediný za kterým mohli do domu jít byl Petr Hrach, který jako jediný z obyvatel domu byl vyhledáván státní bezpečností. V den, kdy došlo k tr. činu, jehož datum si nepamatuje, ale ví, že tehdy nebyl svědek Hrach ani doma ani v práci, teprve následně se dozvěděl, že byl zadržen. Se svědkem Hrachem mluvil po jeho propuštění. Od něj se také dozvěděl, že příslušníci STB měli jeho matku fyzicky napadnout. Bezpečně si pamatuje, že v den, kdy k tomu mělo dojít, viděl ve večerních hodinách do domu vcházet obž. Hraničku ještě s jedním, kterého nezná. Nevzpomíná si kolik bylo hodin, ale on se tehdy vrátil pozdě večer domů. Zavážel auto do garáže a v té době je viděl vcházet do domu. Jejich přítomnosti dále nesledoval a neví kdy odešli. Při jedné návštěvě v bytě Hrachových mu paní Hracová vyprávěla k čemu mezi ní a příslušníky STB došlo. U hlavního líčení svědek uvedl, že on sám byl zájmovou osobou STB až od r. 1983, kdy byl poprvé vyslýchán v souvislosti se schůzkou s americkým velvyslancem. Obžalovaný Hranička jej vyslýchal pouze jednou, zřejmě v r. 1983. Obžalovaného Hraničku vídal ještě před rokem 1980, ale i po něm, jak chodí k nim do domu. Nepamatuje se, že by se někdy setkal s obž. Roulem. Roule ho nikdy nevyslýchal ani nepředváděl. O tom co se u Hrachových odehrálo se dozvěděl od Petra Hracha. Pracovali společně v Papu v Sušici. On byl ten den odvolán na vrátnici a už se nevrátil. Když se ten den pak svědek večer vrátil domů a zavážel auto do garáže, viděl, že k nim do domu jdou Hranička a Roule, bezpečně je poznal. Šli po schodech nahoru, svědek vyšel za nimi, aby se podíval kam jdou. Viděl, že jdou chodbou k bytu Hrachových, který byl na konci chodby. Svědek Hrach mu o celé události vyprávěl hned po svém propuštění. Pokud jde o paní Hrachovou, možná s ní o tom mluvil okrajově. Dopodrobna to neprobírali. Ani se svědkem Hrachem to podrobně neprobírali. Jenom občas na to okrajově přišla řeč. Svědek až do r. 1983 s příslušníky STB nepřišel do styku. Do domu vídal chodit Hraničku, Kučeru, Korála. Když bylo svědkovi předestřeno, že na počátku své výpovědi uváděl, že s

obžalovaným Roulem nikdy nepřišel do styku, jak jej tedy mohl identifikovat, Svědek uvedl, že někdy v r. 1979 nebo 1980 potkali v Sušici na náměstí oba obžalvoané a tehdy mu svědek Hrach oba pojmenoval. Když byla svědkovi předestřena jeho výpověď z přípravného řízení, ve které tvrdil, že identifikoval v noci 11.6.1980 pouze obž. Hraničku a druhého muže neznal a byl vyzván, aby soudu sdělil, kdy získal jistotu o totožnosti obž. Rouleho, svědek uvedl, že jí získal právě při hlavním líčení, když obžalovaného uviděl, protože si pamatuje jeho tvář a typ postavy. V době, kdy obžalované viděl jít do domu byla sice tma, ale na rohu domu byla připevněna 100 W žlárovka, která svítila.

Svědci Duda, Fiala, Kratochvíl, Mirvald, Roch shodně uvedli, že o napadení paní Hrachové se všichni dozvěděli od jejího syna Petra Hracha. Svědek Koranda připustil, že je možné, že v r. 1980 se setkal se svědkem Hrachem. Pro odstup času si to nepamatuje. Pro odstup času si nevzpomíná, kdo z operativních pracovníků se zúčastnil tehdy výslechu. Neví nic o tom, že by obžalovaní navštívili byt paní Hrachové. On je tímto úkolem nepověřil. Potvrdil, že je pravda, že operativní z vytěžování osob zajištěných podle zákona o SNB, probíhalo v Plzni-Borech, v budově věznice, kde byly dislokovány kanceláře k vyšetřování STB a VB. Svědek Kučera, býv. příslušník SNB uvedl, že oba obžalované znal. Pokud tito pracovníci STB z Plzně vyjížděli do okr. Klatovy, žádali o doprovod prostřednictvím náčelníka OS SNB Klatovy. Svědek je několikrát doprovázel, někdy byl přítomen i jejich rozhovoru s Petrem Hrachem, který se odbýval na OO VB v Sušici. Není si vědom toho, že by někdy Petra Hracha pro oba obžalované zajišťoval např. předvedení. Nelze to ale vyloučit, je to již velmi dávno. Svědek Šilhavý, býv. pracovník STB uvedl, že oba obžalované znal. Svědka Hracha nikdy neviděl, jeho jméno mu pro odstup času nic neříká. Svědek Štich, býv. příslušník SNB uvedl, že svědka Hracha zná, jednalo se o zájmovou osobu STB. V r. 1980 svědek pracoval v Klatovech, zastával i funkci řidiče, oba obžalované k některým případům vozil, ale na událost z r. 1980 si pro odstup času nepamatuje. Nic neví o tom, že by se měl po odvezení Petra Hracha do Plzně vracet s oběma obžalovanými zpět do Sušice, kdy oni by šli do jeho bytu. Nepamatuje si ani zda Petra Hracha zrovna on odvážel k výslechu do Plzně.

V průběhu přípravného řízení byla se svědkem Bělochem provedena rekognice podle fotografií, při které bylo svědkovi uloženo, aby označil příslušníky SZB, které zná. Nebylo mu uloženo, aby označil příslušníky STB, kteří v noci v červnu 1980 navštívili jejich dům. Svědek na předložených fotografiích označil Romana Rouleho, Josefa Kučeru a Václava Hraničku, jako osoby, které zná.

V průběhu přípravného řízení byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, kde bylo znalci uloženo zodpovědět následující otázky:

1/ na základě zdravotního materiálu posoudit a uvést jakými chorobami trpěla Vlasta Hrachová ke dni 11.6.1980 a zda tyto choroby byly zjevně patrné,

2/ jaká zranění mohla poškozená utrpět při jednání obžalovaných a zda byla v nebezpečí smrti či vážné poruchy zdraví||

3/ uvést, zda obžalovaní mohli s ohledem na uváděné bezvědomí předpokládat, že poškozená je nebezpečí smrti nebo zda jeví vážnou poruchu zdraví.

Na položené otázky znalec odpověděl následujícím způsobem:

výpis ze zdravotnické dokumentace paní Hrachové je velmi obsáhlý (je obsažen na čl. 104-106 tr. spisu). Soud cituje z rozsáhlé řady onemocnění paní Hrachové pouze ta nejzávažnější. Od r. 1943 invalidní důchod pro těžkou neurozu (funkční duševní porucha), ta byla později opakovaně potvrzována a uváděna pod nejrůznějšími diagnozami - chronický neurastenický syndrom s četnými somato a psychoneurotickými potížemi. V r. 1960 se podrobila panhysteretomii pro zhoubný nádor. Po operaci vznikla chronická kolilitida (zánět tlustého střeva) + další komplikace, zánět poplicnice, pohrudnice, zánět žil, tromboza, 1954 infekční zánět žaludku a tenkého střeva, 1954 potíže se zrakem, 1963 diagnostikován koronární syndrom,srůsty pohrudnice a poplicnice, 1963 diagnostikován abces, 1963 zvětšená stítná žláza, 1971 zbytnění levé srdeční komory, potíže se zrakem, špatně vidí, poškozená trpěla opakovanými bolestmi hlavy a závratěmi. 1976 zjištěn zánět močového měchýře a pánvičky ledviné, hypertenze + celá řada dalších méně závažných onemocnění. Podle znalce tyto choroby vzhledem k jejímu věku nemusely být a zřejmě také nebyly pro laika zjevně patrné, zejména pro jedince, který poškozenou blíže neznal.Pokud jde o způsob útoku, do poškozené bylo strženo, přičemž upadla a narazila hlavou na hranu stolu - tímto konkrétním způsobem mohlo u poškozené dojít k nejrůznějším zraněním lehkým i těžkým. Mohla vzniknout oderka na hlavě, tržně zhmožděná rána, krevní podlitina. TO jsou lehká zranění. Mohlo však dojít i k těžkým zraněním jako zlomenina lebeční kosti, epidurální nebo subdurálná krvácení či zhmož||ění mozku. V případě těchto poranění by poškozená byla v nebezpečí smrti. K jejich vzniku by však bylo zapotřebí útoku o větší intenzitě než byla skutečná intenzita útoku. Dalším možným zraněním, které mohlo tímto útokem vzniknout je otřes mozku. Ten však nebyl diagnostikován lékařem. S ohledem na uváděné bezvědomí si obvinění mohli uvědomit, že poškozená jeví vážnou poruchu zdraví. Každý jedinec je schopen si uvědomit, že člověk, který je v bezvědomí se nenachází v normálním obvyklém stavu a může jít o vážnou poruchu zdraví.

K osobám obou obžalovaných bylo zjištěno, že nebyli dosud soudně trestáni, ani projednáváni pro přestupek. Oba dva jsou svými zaměstnavateli hodnoceni kladně.

Po zhodnocení provedených důkazů soud dospěl k závěru, že v průběhu tr. řízení nebylo prokázáno, že obž. Roule by se dopustil žalovaného trestného činu, tedy nebylo prokázáno, že on byl tím druhým mužem, který se měl v červnu 1980 dostavit do bytu Hrachových. Jediná očitá svědkyně paní Hrachová nebyla po zahájení trestního stíhání vyslechnuta. Při zahájení tr. stíhání byla vyslechnuta pouza na zápis o výpovědi, který je však v řízení před soudem nepoužitelný. Ovšem ani její

výslech, pokud jde o totožnost obžalovaných by zřejmě nic podstatného nepřinesl, neboť již před zahájením tr. stíhání uvedla, že by ti dva příslušníky STB stejně nepoznala. Pokud jde o svědka Hracha, který o události věděl z doslechu od své matky, ten v přípravném řízení postupně uvedl, že matka mu oba příslušníky STB po jeho propuštění popsala. Z toho onsi dovodil jejich totožnost, když si to dal současně do spojitosti s jejich návštěvou při svém výslechu na Borech. V další výpovědi však uvedl, že si vybavuje jenom obž. Hraničku, že za ním k jeho výslechu na Borech přišel. Jestli tambyl i Roule si není jist. Při další výpovědi pak uvedl, že při následném zatčení mu matka řekla, že muž, který ho zatýkal, byl stejný jako ten, který k ní v červnu 1980 v noci přišel, přičemž se jednalo o obž. Hraničku. O obž. Roulem v této souvislosti svědek Hrach v přípravném řízení nemluvil. U hlavního líčení však již svědek tvrdil, že takto mu matka označila oba obžalované. Skutečnost, že v přípravném řízení tvrdil, že takto mu matka označila pouze obž. Hraničku nedovedl vysvětlit. Dále svědek uvedl, že po propuštění ze zadržení mu svědek Běloch sdělil, že k nim do bytu viděl jít dva estébáky. Zda mu je pan Běloch označil i jmény, svědek nevěděl, spíše připouštěl, že ne a dokonce nevyloučil, že i jejich jména mohl svědku Bělochovi sdělit on sám. Pokud jde o svědka Bělocha, ten v přípravném řízení tvrdil, že inkriminovanou noc bezpečně identifikoval obž. Hraničku, jak jde k nim do domu. Kdo byl ten druhý muž nevěděl. U hlavního líčení pak tvrdil, že do domu viděl jít obž. Hraničku i obž. Rouleho. Když byl vyzván, aby uvedl, kdy získal jistotu o totožnosti obž. Rouleho uvedl, že jí získal při hlavním líčení, když ho uviděl. Nicméně současně soudu sdělil, že s obž. Roulem nikdy nepřišel do styku, nikdy ho obžalovaný nepředváděl ani nevyslýchal. Údajně mu měl být jednou ukázán v r. 1979. Pokud tedy přes toto tvrzení, že svědek s obž. Roulem v podstatě nikdy nepřišel do styku, jej po 17ti letech uviděl a identifikoval, jeví se soudu takovéto svědectví jako nevěrohodné. Za této důkazní situace, s ohledem na rozpory ve výpovědích svědků Hracha a Bělocha, týkající se totožnosti obž. Rouleho, soud dospěl k závěru, že nelze jednoznačně prokázat, že by se obž. Roule žalované tr. činnosti dopustil, proto jej soud obžaloby zprostil.

Jiná důkazní situace je pokud se jedná o obž. Hraničku. Toho svědek Běloch jednoznačně identifikoval již v přípravném řízení a rovněž svědek Hrach mluvil o tom, že matka mu jej při následném zatčení označila. Pokud jde o výpověď svědka Hracha, který uvedl, že svědek Běloch mu bezprostředně po události veřejně nesdělil jména obou příslušníků STB, kteří šli k nim do domu a nevyloučil, že je svědku Bělochovi sdělil později sám, je nutno přihlédnout k tomu, že svědek Běloch současně uvedl, že obž. Hraničku znal již z dřívější doby, následně jej tento obžalovaný vyslýchal, takže tohoto obžalovaného (na rozdíl od obž. Rouleho) znal a není tedy vyloučeno, že jméno obž. Hraničky, kterého v noci 11.6.1980 poznal, mohl zjistit až později sám. Tedy přiřadit si jméno k osobě, kterou v noci 11.6.1980 viděl. Pokud jde o totožnost obž. Hraničky, podle názoru soudu výpověď svědka Hracha, kterou učinil při hlavním líčení nezpochybňuje věrohodnost výpovědi svědka Bělocha.

Obžalovaný Hranička se pak podle obžaloby měl dne 11.6.1980 dopustit jednak tr. činu zneužití pravomoci veřejného činitele a to tím, že pod nepravdivou záminkou vnikl do bytu, kde provedl nezákonnou domovní prohlídku. Dále se měl dopustit trestného činu neposkytnutí pomoci omdlelé paní Hrachové. Nutno konstatovat, že v průběhu tr. řízení nebylo prokázáno, že by obžalovaný provedl nezákonnou domovní prohlídku. Svědkyně Hrachová byla v bezvědomí. Svědek Hrach tvrdil, že ani on ani matka nezjistili, že by byt někdo prohlížel. Nic se neztratilo, přestože zde měl materiály,které STB zajímaly ani nikdy později nebylo proti němu nic z těchto matriálů použito. Ani matka se nezmínila o tom, že by zjistila něco o tom, že by byl byt prohledán. Pokud jde o údajné vniknutí do bytu pod nepravdivou záminkou, i zde se ocitl soud v důkazní nouzi, neboť jediná osoba, která by byla schopna situaci popsat, nebyla po zahájení tr. stíhání vyslechnuta a nutno konstatovat, že její odmítnutí výpovědi bylo nezákonné, neboť tr. řád v § 100 stanoví podmínky, za kterých má svědek právo odepřít výpověď. Toto pochybení vyšetřovatele již soud v hlavním líčení napravit nemůže, neboť zdravotní stav svědkyně Hrachové jej neumožňuje. Nelze tedy zjistit za jakých okolností se obžalovaný dostal do bytu. Z výpovědi svědka Hracha však lze dovodit, že zřejmě paní Hrachová je do bytu pozvala dobrovolně, ač je jistě nemusela dovnitř zvát, či je mohla nechat stát přede dveřmi a korespondenci jim přinést. Nevysvětlena tím pádem zůstává i ta skutečnost, proč paní Hrachová, pokud neměla v úmyslu obžalovaným korespondenci předat, vyndala zásuvku, ve které korespondence byla. Pokud tedy svědkyně Hrachová obžalované dobrovolně pozvala do bytu, není zde dána společenská nebezpečnost týkající se podle obžaloby, neoprávněného vniknutí do bytu. Znovu však je nutno konstatovat, že ohledně této skutečnosti se soud ocitl v důkazní nouzi, když vyšetřovatel neprovedl výslech svědkyně Hrachové v době, kdy to její zdravotní stav ještě umožňoval. Obžalovanému tedy nelze nepochybně prokázat, že se dopustil tr. činu zneužití pravomoci veř. činitele. V takovém případě pak soud musí postupovat v souladu se zásadou v pochybnostech ve prospěch pachatele. Soud tedy dospěl k závěru, že se obžalovaný tohoto tr. činu nedopustil - nebylo mu to prokázáno. Obžaloba dále kladla obž. Hraničkovi za vinu, že paní Hrachové neposkytl pomoc, když ležela v bezvědomí. Pokud paní Hrachová ležela v bezvědomí bylo jistě povinností obžalovaného jí poskytnout pomoc. Pokud tak neučinil, naplnil skutkovou podstatu tr. činu neposkytnutí pomoci. Tento tr. čin byl ovšem již amnestován amnestií prezidenta republiky z r. 1988. Proto soud tr. stíhání obž. Hraničky pro tento skutek zastavil. Protože trestného činu neposkytnutí pomoci a zneužití pravomoci veř. činitele se měl obžalovaný dopustit v jednočinném souběhu, přičemž tr. čin zneužití pravomoci veř. činitele nebyl obžalovanému prokázán, soud toto jednání z konečného rozhodnutí pouze vypustil, neboť s ohledem na jednočinný souběh není možné rozhodovat zprošťujícím výrokem, pokud jde o neprokázaný tr. čin zneužití pravomoci veř. činitele.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do 8 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Plzni, prostřednictvím zdejšího soudu.

Proti usnesení o zastavení trestního stíhání je přípustná stížnost do tří dnů od jeho oznámení ke Krajskému soudu v Plzni, prostřednictvím zdejšího okresního soudu. Obviněný má právo do 3 dnů od oznámení usnesení o zastavení prohlásit, že na projednání věci trvá.

V Klatovech dne 18.11.1997

OKRESNÍ SOUD 24 V KLATOVECH

JUDr Kateřina Zdvořáková v.r.

Za správnost vyhotovení:
Höflerová